LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTRO
Į S A K Y M A S

DĖL ZERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (UNIKALUS KODAS KULTŪROS VERTYBIŲ REGISTRE: 10305) PASKELBIMO VALSTYBĖS SAUGOMU KULTŪROS PAVELDO OBJEKTU

2010 m. spalio 6 d. Nr. ĮV-498
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (Žin., 1995, Nr. 3-37; 2004, Nr. 153-5571) 10 straipsnio 4, 6 ir 8 dalimis, 22 straipsniu, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (Žin., 1995, Nr. 107-2391; 2004, Nr. 21-617; 2006, Nr. 66-2429; 2007, Nr. 39-1437) 18 straipsnio 8 dalimi, 28 straipsnio 3 dalimi, Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos kultūros ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. birželio 23 d. įsakymu Nr. ĮV-261/D1-322 (Žin., 2005, Nr. 81-2973; 2008, Nr. 144-5797), 37.2 ir 37.5 punktais bei atsižvelgdamas į Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos 2010 m. balandžio 9 d. teikimą Nr. (13.1)2-946:

1. S k e l b i u Zervynų kaimo gyvenvietę (unikalus kodas Kultūros vertybių registre: 10305) valstybės saugomu kultūros paveldo objektu (vieta).

2. T v i r t i n u pridedamą Zervynų kaimo gyvenvietės (unikalus kodas Kultūros vertybių registre: 10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r. sav., nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialųjį planą (teritorijos ir apsaugos zonos ribų planą bei paveldotvarkos projektą).

3. N u s t a t a u, kad:

3.1. Zervynų kaimo gyvenvietė saugoma viešajam pažinimui ir naudojimui, moksliniam pažinimui bei viešajai pagarbai;

3.2. Zervynų kaimo gyvenvietės reikšmingumą lemiančių vertingųjų savybių pobūdis yra archeologinis-etnokultūrinis-architektūrinis-želdynų;

3.3. Šis įsakymas tą pačią dieną oficialiai be šio įsakymo 2 punkte nurodyto nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo plano skelbiamas „Valstybės žiniose“, o įsakymas su šiais planais – „Valstybės žinių“ interneto tinklalapyje (www.valstybes-zinios.lt).

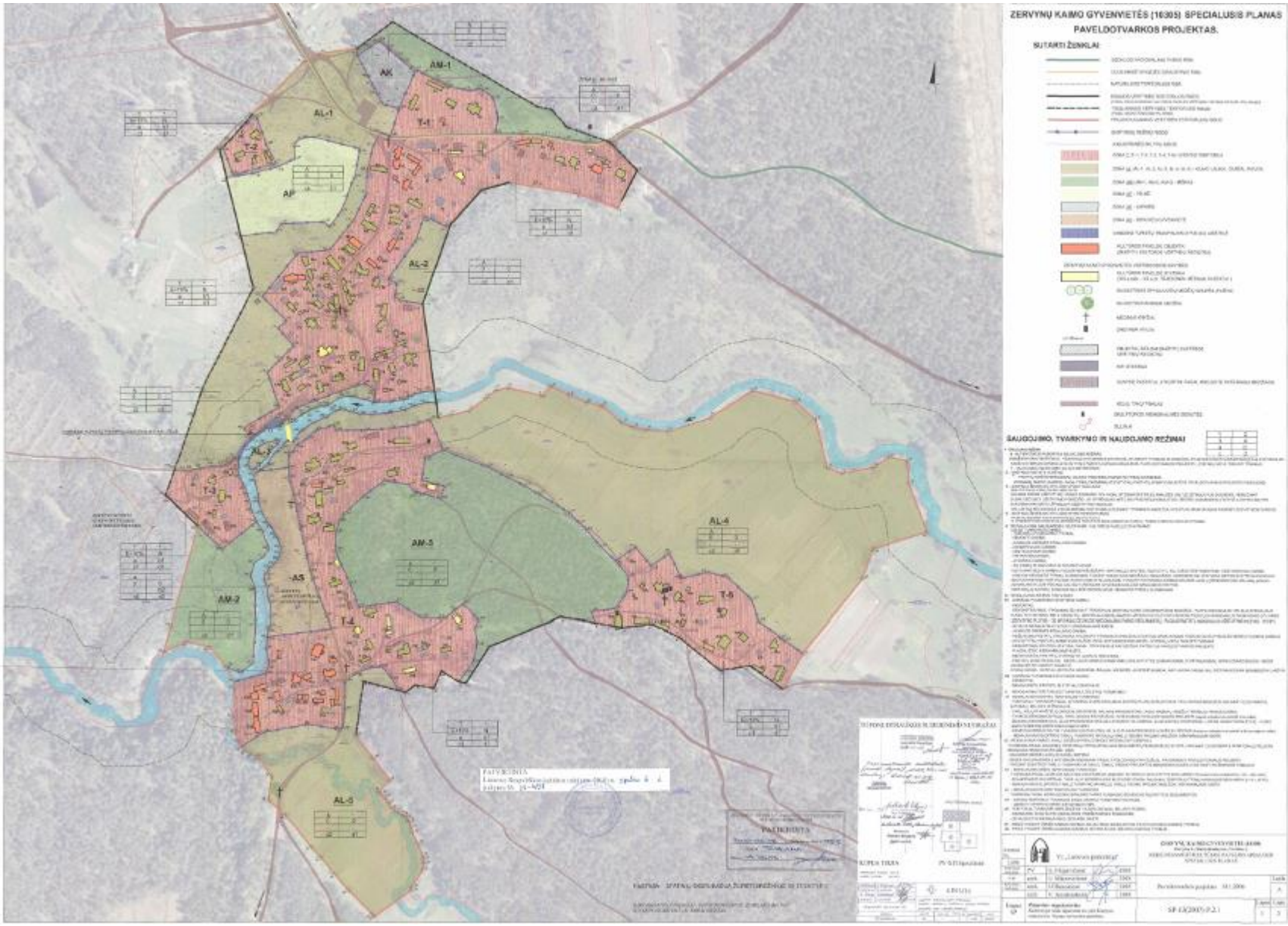
4. P a v e d u Kultūros paveldo departamentui prie Kultūros ministerijos:

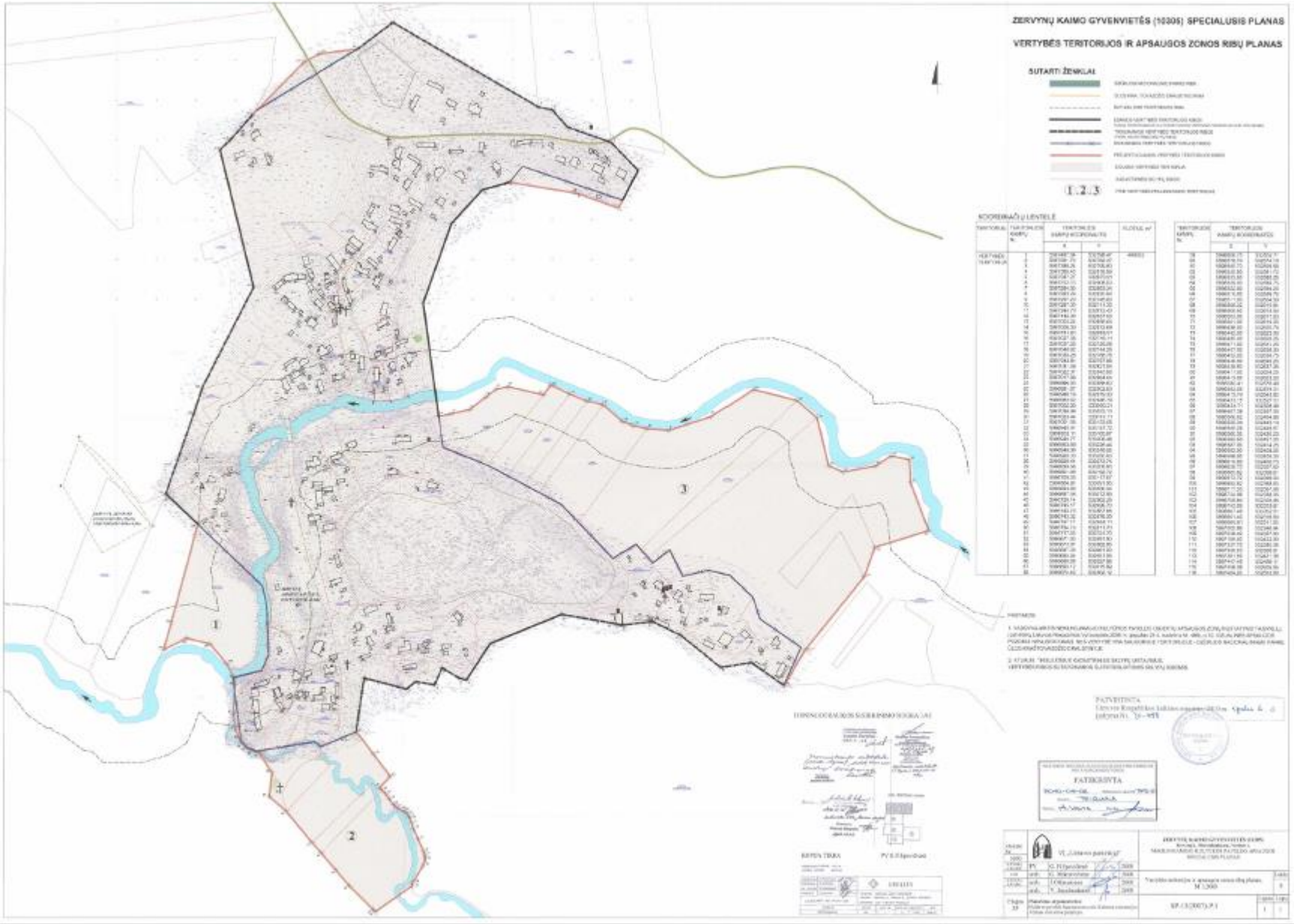
4.1. per 15 kalendorinių dienų nuo šio įsakymo įsigaliojimo pateikti šio įsakymo 2 punkte nurodytą Zervynų kaimo gyvenvietės nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialųjį planą įregistruoti Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registre ir paskelbti Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos tinklalapyje;

4.2. Kultūros vertybių registre papildyti Zervynų kaimo gyvenvietės duomenis.

KULTŪROS MINISTRAS ARŪNAS GELŪNAS

_____

ŽERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (16305) SPECIALUSIS PLANAS
PAVELDOTVARKOS PROJEKTAS.
SUTARTI ŽENKLAI:
ŠAUGOJIMO, TVARKYMO IR NAUDOJIMO REŽIMAI
AK
AM-1
AL-1
T-1
AP
AL-2
AL-3
T-3
AM-3
AL-4
AM-2
A5
T-4
T-5
AL-5
PATVIRTINTA

ŽERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (10305) SPECIALUSIS PLANAS
VERTYBĖS TERITORIJOS IR APSAUGOS ZONOS RIBŲ PLANAS
SUTARTI ŽENKLAI
1.2.3
KOORDINATĖ Ų LENTELĖ
PATVIRTINTA
PATIKRINTA
1
2
3

VĮ „LIETUVOS PAMINKLAI“

Šnipiškių g. 3, LT-09309, Vilnius, tel. 272 40 95. Faksas 272 40 54

Aplinkos apsaugos ministerija
Kvalifikacijos atestatas Nr. 1690,
išduotas 2004-06-11

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos kultūros ministro
2010 m. spalio mėn. 6 d. įsakymu Nr. ĮV-498

PLANAVIMO ORGANIZATORIUS: **Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Alytaus teritorinis padalinys**

KOMPLEKSAS: **ZERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖ (10305)**
Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialusis planas

STADIJA: **Sprendiniai**

TIPAS: **Teritorijos ir apsaugos zonos ribų planas, paveldotvarkos projektas**

Direktorius **V. Drumsta**
Projekto vadovė **G. Filipavičienė**
(AM A032, KPD atest. Nr. 0682)
Architektai **J. Olšauskienė**
(AM A461, KPD atest. Nr. 0361)
V. Janušauskaitė

Vilnius, 2009 m.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos kultūros ministro
2010 m. spalio mėn. 6 d. įsakymu Nr. ĮV-498

ĮVADAS

Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialaus plano rengimo pagrindas:

Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Direktoriaus 2006 m. liepos 28 d. įsakymas Nr. Į-351 „Dėl nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialaus plano rengimo“ (Žin., 2006, Nr. 87-3445).

Planavimo tikslas: specialiajame plane nustatytais sprendiniais užtikrinti Zervynų kaimo gyvenvietės (10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r., ir jo teritorijos išsaugojimą, taikomų paveldosaugos reikalavimų įteisinimą.

Planavimo uždaviniai:

1. nustatyti Zervynų kaimo gyvenvietės (10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r., teritorijos ir apsaugos zonos ribas ir jų plotus;
2. nustatyti paveldosaugos reikalavimus ir konkrečių tvarkymo priemonių sistemą Zervynų kaimo gyvenvietės (10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r., teritorijoje ir apsaugos zonoje, reglamentuoti žemės darbus, statinių ir įrenginių statybą, statinių aukštį, turį, užstatymo tankį ir intensyvumą, išorės apdailos medžiagas, apželdinimą, želdinių aukštį, tankį, rūšį. transporto srautus, jų intensyvumą;

Plano tipas:

Specialusis planas pagal planuojamos teritorijos dydį ir sprendinių konkretizavimo lygį yra vietovės lygmens, susidedantis iš Zervynų kaimo gyvenvietės (unikalus objekto kodas 10305) teritorijos ir apsaugos zonos ribų plano ir paveldotvarkos projekto.

Specialaus plano organizatoriaus funkcijų vykdytojas:

Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Alytaus teritorinis padalinys.

Specialaus plano rengėjas: VĮ „Lietuvos paminklai“, Šnipiškių g. 3, Vilnius.

Specialaus plano organizatoriaus funkcijas vykdantis KPD Alytaus teritorinis padalinys pateikė:

1. KPD prie Kultūros ministerijos direktoriaus 2006-07-28 įsakymo Nr. Į-351 „Dėl nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo plano rengimo“ kopiją (1 lapą);
2. KPD prie Kultūros ministerijos Alytaus teritorinio padalinio sudarytą Zervynų kaimo gyvenvietės (1 0305) specialiojo planavimo programą (užduotį) su priedais:
   2.1. Teritorijos ir apsaugos zonos planavimo darbų programą (užduotį) (2 lapai).
   2.2. Varėnos rajono savivaldybės administracijos Architektūros ir kraštotvarkos skyriaus planavimo sąlygas specialiojo planavimo dokumentams rengti (2 lapai).
   2.3. Dzūkijos nacionalinio parko direkcijos 2006 rugsėjo 13 d. raštą Nr. 10.11-254 „Dėl projektavimo sąlygų“ (1 lapas).
   2.4. Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento planavimo sąlygos specialiojo planavimo dokumentams rengti.
   2.5. Planuojamos teritorijos planinę medžiagą(5 lapai).

2.6. Išrašai iš teritorijų planavimo dokumentų registro apie planuojamoje teritorijoje galiojančius, padėtus rengti, rengiamus teritorijų planavimo dokumentus (1 lapas).

2.7. Zervynų akmens amžiaus gyvenvietės (3668) teritorijos ribų planą (1 lapas).

2.8. Zervynų senovės gyvenvietės (22653) teritorijos ribų planą (1 lapas).

3. Zervynų kaimo gyvenvietės akto Nr. KPD-RM-263. patvirtinto Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo taryboje 2007 02 28. kopiją (5 lapai) su priedais:

3.1. Apibrėžtų teritorijos ribų planas (1 lapas).

3.2. Pastatų išdėstymo schema su sodybų numeracija (1 lapas).

3.3. Kaimo schema su panoramų ir perspektyvų fotografavimo taškais (1 lapas).

3.4. Fotofiksacija (54 lapai).

3.5. Nekilnojamojo turto registro centro duomenų banko išrašas (18 lapų).

Projektavimo etapai:

I. Esamos būklės analizės stadija:

Išnagrinėta Zervynų kaimo gyvenvietės istorinė raida, susiklostę urbanistiniai ir architektūriniai ypatumai, būdingi bruožai, gamtinės ir urbanistinės aplinkos dermė.

Analizuoti anksčiau vykdyti tyrinėjimai, rengti projektai:

1. Red. K.Šešelgis, Lietuvių liaudies architektūros paminklai I. Zervynų kaimas. Vilnius. 1974 (1970 m. prof. K. Šešelgio vadovaujama studentų grupė atliko pastatų apmatavimus, kaimo topografinę nuotrauką, fotofiksaciją).

2. Paminklų konservavimo institutas. Zervynų kaimo regeneracija. Vilnius. 1980-81. (Istoriniai tyrimai, esamos padėties fiksacija, genplano, architektūros dalys).

Surinkti duomenys apie pastatus ir pastatų kompleksus, stalinius įrašytus į kultūros vertybių registrą, jų apsaugos reglamentavimą. Išnagrinėti teritorijos ir pastatų vertinimo tarybos aktai.

Atlikti natūros apžvalginiai tyrimai, fotofiksacijos, kurių pagrindu parengtas esamos būklės analizės brėžinys (SP-13(2007)-A).

II. Koncepcijos rengimo stadija:

Atsižvelgiant į atliktos esamos būklės analizės išvadas, pasiūlyta:

- Patikslinti Zervynų kaimo gyvenvietės vertybės teritorijos ribas. Diferencijuojant dvi galimas vertybės apsaugos kryptis, parengti du koncepcijos variantai – su vizualinės apsaugos pozoniu, beveik nedidinant vertybės teritorijos ir be vizualinės apsaugos pozonio. įtraukiant į vertybės teritoriją papildomus sklypus.
- Parengtas teritorijos ir apsaugos zonos ribų planas. Koncepcijos I variante nustatytas vizualinės apsaugos režimo pozonis. II variante koreguojamos vertybės teritorijos ribos.
- Saugojimo, tvarkymo ir naudojimo reikalavimai teritorijos, statinių ir želdinių tvarkymui pateikti paveldotvarkos projekte.

2008 m. spalio 22 dieną specialiojo plano koncepcija buvo svarstyta KPD. dalyvaujant KPD direktorei D. Varnaitei, dir. pavaduotojui A. Degučiui. KPD Alytaus teritorinio padalinio specialistams, projekto autorėms. Po pasitarimo koncepcija papildyta pagal dalyvavusiųjų pareikštas pastabas ir siūlymus (atskirti povariančiai IIA ir IIB teritorijos ir apsaugos zonos ribų plane, patikslinti tvarkybos reglamentai paveldotvarkos projekte).

2008 m. lapkričio 4-ąją dieną. Kultūros paveldo departamento Alytaus teritorinis padalinys be pastabų pritarė Zervynų kaimo gyvenvietės nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo plano koncepcijoje pateiktam II variantui, kuriame keičiamos vertybės ribos, o vizualinės apsaugos pozonis nenumatytas.

III. SP sprendinių rengimo stadija:

Patvirtintos koncepcijos pagrindu konkretizuojamos vertybės teritorijos ir apsaugos zonų pozonių ribos, saugojimo ir naudojimo režimai, nustatomi konkretūs paveldosaugos reikalavimai nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymui.

I. ESAMOS BŪKLĖS ANALIZĖ

1. DOKUMENTĄ, SUSIJUSIŲ SU NAGRINĖJAMU OBJEKTU APŽVALGA

1.1. Apskaitos ir apsaugos dokumentų apžvalga

Vertybės kodas Lietuvos Respublikos kultūros paminklų sąraše AtR153. Įregistravimo registre data 1993-01-25.

2006-07-28 KPD priimtas įsakymas Nr. Į-354 Dėl inicijavimo skelbti valstybės saugoma.

2007-02-28 patikslinti registriniai vertybės duomenys. Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo taryba, remdamasi Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos direktoriaus 2005-06-09 įsakymu Nr. 1-259. 2005-09-23 įsakymu Nr. Į-407. 2005-10-24 įsakymu Nr. Į-456 priėmė *Zervynų kaimo gyvenvietės aktą Nr. KPD-RM-263*. Akte nustatytas kultūros vertybės kompleksiškumas, bei jį sudarantys objektai. Patvirtintos vertybės teritorijos ribos, nustatytos vertingosios savybės. Apibrėžtas vertingųjų savybių pobūdis, objekto reikšmingumo lygmuo (žiūr. „Planavimo procedūrų dokumentai, jų kopijos“, 3.1).

1.2. Patvirtintų ir rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendinių įtaka objektui

Vertybei galioja Dzūkijos nacionalinio parko apsaugos reglamentas, patvirtintas 2002-08-10 ir Dzūkijos nacionalinio parko planavimo schema. Šiuose dokumentuose Zervynų kaimas priskiriamas konservacinių interesų prioriteto atkuriamojo (regeneracinio) reglamento kaimų grupei.

2008 m. rugsėjo 23 d. sprendimu Nr. T-V1-403 Varėnos rajono savivaldybės taryba patvirtino Varėnos rajono savivaldybės teritorijos bendrąjį planą.

2. ZERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (10305) APIBŪDINIMAS

Unikalus objekto kodas: 10305.
Senasis kodas: *AtR 153.*

Administracinė priklausomybė: Varėnos rajonas, Marcinkonių seniūnija, Zervynų kaimas.

Geografinė padėtis. Zervynų kaimas išsidėstęs abipus Ūlos upės, vaizdingame slėnyje, apsuptas dirbamų laukų ir miškų. Didžioji dalis kaimo priklauso Dzūkijos nacionaliniam parkui ir yra jo rytinėje dalyje. Parko riba sutampa su keliu šiaurinėje kaimo dalyje, į jo teritoriją nebepatenka kapinės ir dvi sodybos. Kaimas yra Dzūkijos nacionalinio parko konservacinio funkcinio prioriteto zonoje – Ūlos kraštovaizdžio draustinyje. Jame saugomas ir reprezentuojamas vienas unikaliausių Lietuvoje ypatingos gamtinės bei kultūrinės vertės Ūlos žemupio slėnio kraštovaizdis su dzūkų etnografiniais Zervynų, Mančiagirės. Žiūrų, Trakiškių ir Paūlių kaimais, aktyviomis upės atodangomis, būdingomis biocenozėmis su retųjų rūšių augalais bei gyvūnais, kitomis gamtos ir kultūros vertybėmis.

Atsižvelgiant į nurodytą priklausomybę, vertybės teritorijoje galioja Dzūkijos

nacionalinio parko planavimo dokumentai Dzūkijos nacionalinio parko planavimo schema (patvirtinta 1997 m. LR Vyriausybės nutarimu Nr. 419) ir Dzūkijos nacionalinio parko apsaugos reglamentas (patvirtintas 2002 m. LR Aplinkos ministro įsakymu Nr. 437).

Jau nuo akmens amžiaus šis slėnis buvo gyvenamas (brėž. pažymėtos dviejų senovės gyvenviečių teritorijos), aplinka darė įtaką kaimo formavimuisi. Šiuo metu Ūlos upe tęsiasi itin populiari bemotorio vandens turizmo trasa ir nepaisant to, kad turistų srautas ribojamas Dzūkijos nacionalinio parko administracijos sprendimu, siekiant apsaugoti gamtinę aplink. Zervynos turi nepaprastai daug potencialių lankytojų.

Vertybės apimtis.

Zervynų kaimo gyvenvietės (10305) apskaitos dokumentai yra Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos aklas Nr. KPD-RM-263, parengtas 2007 m.

Apibrėžtos Zervynų kaimo gyvenvietės teritorijos ribos apima užstatytas teritorijas, kapines, dalį laukų ir tarp užstatytų teritorijų įsiterpusius laukus ir miškus (žr. priedą 1).

Kultūros vertybių registre įrašyti šie objektai:

Valento Tamulevičiaus sodyba, svirnas (AtR153, 1a); Valento Tamulevičiaus sodyba, kluonas (AtR153, 1b); Tomo Tamulevičiaus sodyba, svirnas (AtR153, 2a); Tomo Tamulevičiaus sodyba, tvartas (AtR153, 2b); Jono Tamulionio sodyba, namas (AtR153, 3a); Jono Tamulionio sodyba, svirnas (AtR153, 3b); Jono Tamulionio sodyba, tvartas (AtR153, 3c); Jono Tamulionio sodyba, tvartas (AtR153, 3d); Jono Tamulionio sodyba, kluonas (AtR153, 3e); Tamošiaus Tamulevičiaus sodyba, namas (AtR153, 4a); Tamošiaus Tamulevičiaus sodyba, svirnas (AtR153, 4b); Tamošiaus Tamulevičiaus sodyba, tvartas (AtR153, 4c); Tamošiaus Tamulevičiaus sodyba, kluonas (AtR153, 4d); Stepo Tamulevičiaus kluonas (AtR153, 5); Antano Tamulevičiaus. Jono Tamulevičiaus pirtis (AtR153, 6); Antano Tamulevičiaus tvartas (AtR153, 7); Juozo Svirnelio sodyba, namas (AtR153, 8a); Juozo Svirnelio sodyba, svirnas (AtR153, 8b); Juozo Svirnelio sodyba, tvartas (AtR153, 8c); Juozo Svirnelio sodyba, kluonas (AtR153, 8d); Petro Svirnelio sodyba, namas (AtR153, 9a); Petro Svirnelio sodyba, svirnas (AtR153, 9b); Petro Svirnelio sodyba, tvartas (AtR153, 9c); Petro Svirnelio sodyba, kluonas (AtR153, 9d); Veronikos Svirnelienės sodyba, namas (AtR153, 10a); Veronikos Svirnelienės sodyba, svirnas (AtR153, 10b); Veronikos Svirnelienės sodyba, tvartas (AtR153, 10c); Veronikos Svirnelienės sodyba, kluonas (AtR153, 10d); Vinco Tamulevičiaus sodyba, namas (AtR153, 11a); Vinco Tamulevičiaus sodyba, svirnas (AtR153, 11b); Vinco Tamulevičiaus sodyba, tvartas (AtR153, 11c); Vinco Tamulevičiaus sodyba, tvartas (AtR153, 11d); Vinco Tamulevičiaus sodyba, kluonas (AtR153, 11e); Vinco Tamulevičiaus sodyba, pirtis (AtR153, 11f); Zervynų senovės gyvenvietė (A125).

Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos akte KPD-RM-263 nurodytos šios Vertybės vertingosios savybės:

1. planavimo sprendiniai **XIX a. pab.–XX a. pr. grupinio, gatvinio kaimo gyvenvietės plano struktūra** (TRP; 2006), **panoramos** (FF. Nr. 1-7; 2006), **perspektyvos** (FF. Nr. 8-24: 2006), užstatymo pobūdis – **tradiciniai mediniai pastatai** (pastatų numeracijos schema; FF. Nr. 25-63: 2006);

2. įvairios išraiškos formos – **kryžiai** (būklė patenkinama. FF. Nr. 64-68, 2006), **tvoros** (būklė patenkinama, FF. Nr. 69-72, 2006), **dreviniai aviliai 40-toje sodyboje** (būklė patenkinama, FF. Nr. 75-76. 2006);

3. žemės ir jos paviršiaus elementai – **reljefas** (TRP, 2006);

4. želdynai ir želdiniai – **gamtos paminklas – ąžuolas** (būklė patenkinama. FF. Nr. 81, 2006). **drevinė pušis** (būklė patenkinama. FF. Nr. 80, 2006);

5. upės – **Ūlos upės vaga** (FF. Nr. 77-79, 83-85, 2006);

6. Pirminė ir istoriškai susiklosčiusi – **gyvenamoji ir ūkinė paskirtis.**

Nurodyta atlikti būtinus tyrinius ir tikslinti vertingąsias savybes prieš pradedant

tvarkymo darbus.

3. KAIMO ISTORINĖ IR UŽSTATYMO STRUKTŪROS RAIDA

Nagrinėjama teritorija – istorijos eigoje susidaręs tradicinis kaimas, su savo struktūra, architektūrine raiška, etnokultūrine tradicija. Pirmosios gyvenvietės vietovėje kūrėsi jau senajame akmens amžiuje (apie X tūkst.pr.Kr.), tačiau Zervynų kaimo istorija, manoma, prasidėjo apie XIII a. į aptariamą teritoriją atsikėlus jotvingiams (su šia baltų gentimi siejama kaimo vardo etimologija). Dabartinėje vietoje kaimas įsikūrė XVIII a. Pirmą kartą istoriniuose šaltiniuose Zervynos paminėtos 1742 m. Merkinės bažnyčios metrikų knygose. XVIII a. Zervynų kaimas Ūlos upe buvo dalinamas į du administracinius vienetus, priklausančius skirtingiems dvarams: kaimo dalis dešiniajame Ūlos upės krante priklausė Varėnos seniūnijai ir dvarui, kairiajame – Kaniavos. Galima prielaida, kad abiejų Zervynų kilmė ir teisinė padėtis buvo skirtinga. Varėnos Zervynos ėjo baudžiavą, o Kaniavos – mokėjo činšą, manoma, kad tai buvo miško žvalgų gyvenvietė (A. Vojevodskaitės tyr.). Pagal 1765 m. meto inventorių kairiajame krante egzistavo du dūmai-ūkiai, dešiniajame – aštuoni. 1861 m. užfiksuota 14 ūkių. Pradėjus irti didžiosioms šeimoms, ūkiai smulkėjo, jų skaičius augo ir 1009 m. žinomi jau 37 ūkiai (kaimo teritorija beveik nepakito). Šiuo metu sodybų skaičius nedaug pakitęs, sunumeruotos 42 sodybos (savininkų ir žemės sklypų yra daugiau, susiskaldžius istorinei sodybų žemėvaldai ir suformavus sklypus aplink pavienius pastatus).

Zervynų kaimo gyvenvietė – tipiškas XIX a. pab. – XX a. pr. Dzūkijos kaimas (plano pagrindas susidaręs dar XVIII a.), iki XXI-ojo amžiaus išsaugojęs savo autentišką urbanistinę struktūrą, tradicinę medinę architektūrą, išraiškingus mažosios architektūros elementus – kryžius. Vertingas ir raiškus gamtovaizdis – Ūlos upės vingis. Pavilnio upelis, pakrančių šlaitai, augalija, ne tik lėmė kaimo struktūrą, bet ir dabar laikytinas lygiaverčiu saugotinu dėmeniu ir traukos objektu. Kaimo planas klostėsi savaimingai, gana siaurame statybai tinkamame ruože tarp Ūlos ir kalvų. Dėl savitų gamtinių sąlygų (Ūlos upės, jos vagos sąlygoto reljefo, statybai tinkamų žemės plotų trūkumo) čia neįgyvendintos valakų reformos nuostatos. Būdinga didelių šeimų-draugių tradicija, užstatyme pasireiškianti grupinėmis sodybomis su bendrais kiemais. Vengiant statyti didelius ir sudėtingų konstrukcijų pastatus, kiemo erdvė zonuojama ir tam skirtoje zonoje grupuojami keli tos pačios paskirties pastatai, priklausantys artimoms šeimoms (ryškiausias pavyzdys – sodybos Nr. 33-36). Tokių sodybų pakraščiuose pastatai glaudžiai apstatyti aplink netaisyklingo stačiakampio formos kiemus, sodybų centre komponuoti laisvai. Aplink pagrindinę gatvę dėstyti sodybų branduoliai, stengiantis juos sukomponuoti vienoje gatvės pusėje, tačiau yra nemažai pavyzdžių, kai kluonai ir tvartai, atsižvelgiant į reljefą, perkeliami į kitą gatvės pusę.

Lyginant dabartinius duomenis su prof. K.Šešelgio vadovautos ekspedicijos ir PR1 regeneracijos projekto metu parengtomis esamos būklės duomenų fiksacijomis, būklė vertintina kaip pablogėjusi. Kaimo vertė nyksta dėl dviejų priežasčių: irstant, griūvant seniems pastatams bei statant naujus, šiuolaikinius pastatus, svetimus kaimo senajai architektūrai. Ypač daugėja neprižiūrimų pastatų, dalis jų palyginti su ankstesnių tyrimų duomenimis jau sunykę (daugiausia sunykusių ar baigiančių sunykti pastatų sodybų Nr. 28-29 grupėje. Tradicinės medinės architektūros pastatai neretai savavališkai remontuojami, rekonstruojami, pritaikomi šiuolaikinėms dabartinių savininkų reikmėms, pažeidžiant vertingąsias savybes: ne visada parenkamos autentiškos medžiagos, jų apdirbimo būdai ir/ar korektiški spalviniai sprendimai. Ūkinės paskirties pastatai, pasikeitus savininkų gyvenimo būdui (dauguma jų nėra ūkininkai ir nuolatos negyvena kaime, sodybos yra tapę rekreacinės paskirties objektais), nebeužsiimant žemdirbyste ir gyvulininkyste, tačiau ir negalint pritaikyti jų nūdienos poreikiams, nenaudojami ir neprižiūrimi nyksta. Yra želdinių, nebūdingų tradiciniam kaimo peizažui ir priešingai, dalis autentiški} medžių neišlikę. Kaimo kapinėse sunykę autentiški mediniai antkapiai, teritorija aptverta nederančia metalinio tinklo tvora.

Suformuotų sklypų užstatymo tankio analizė

Eil. Nr.	Sklypo kadastrinis numeris	Kultūros paveldo objektai ir statiniai, esantys sklype	Sklypo plotas, m^2	Užstatymo plotas, m^2	Užstatymo tankis, %
1.	382500070007	10a, 10b, 10c	2397	192	8.0
2.	382500070007	10d	1130	130	11.5
3.	382500070123	11b (dalis), $11d_1$, (dalis)	312	90	28.8
4.	382500070122	-	1985	-	-
5.	382500070124	11a, 11c	1001	214	21.4
6.	382500070180	14a, 15a (dalis), 15c, 15d (dalis)	754	180	23.9
7.	382500070178	20a, 20b, 20c, $20c_1$, 20d	2287	323	14.1
8.	382500070155	21c	630	45	7.2
9.	382500070127	18a, $18c_1$, $18c_2$	1895	284	15.0
10.	382500070110	25a, 25b, 25c	2527	162	6.5
11.	382500070079	26a, 26d, 27a	7540	340	4.5
12.	382500070170	27d	480	84	17.5
13.	382500070111	25d	375	84	22.4
14.	382500070177	30a, $30f_1$	2505	184	7.4
15.	382500070047	32a, $32c_1$, $32c_3$, $32c_4$, $32d_1$	4564	433	9.5
16.	382500070047	$32d_2$	653	89	13.6
17.	382500070057	33a, 33b, 33c	1066	218	20.5
18.	382500070171	35a, 35b, 35c	1109	158	14.3
19,	382500070097	36a, 36b, 36e	3492	244	7.0
20.	382500070058	33d, $36d_1$	2279	196	8.6
21.	382500070173	36d, 35d (dalis)	3492	148	4.3
22.	382500070118	39a, 39b, 39c, 39c	4717	434	9.2
23.	382500070114	40a, 40b, 40c, 40d-c	3456	269	7.8
24.	382500070175	41a, 41b, 41c, 41d	5444	465	8.6
25.	382500070115	40d	696	73	10.5

Pastaba. Tankio rodikliai apytiksliai, nes remtasi toponuotraukos duomenimis.

4. KAIMO TRADICINĖS ARCHITEKTŪROS BRUOŽAI IR TIPOLOGINĖS GRUPĖS

Kaimo pastatai klasifikuojami pagal prof. K. Šešelgio pateiktą schemą. Be pastatų kaimui būdingi išraiškingi mažosios architektūros elementai – kryžiai, šuliniai su stogeliais, aviliai. Šuliniai kaime pradėjo plisti nuo 1930m., svirtinių šulinių nebuvo. Tvoromis sodybų erdvės atskiriamos nuo gatvės, kaimynų ar daržų.

Kaime yra buvusi kalvė, karčema su ratine (prie kelio į Varėną). Dauguma pastatų statyti XIX a. pab. – XX a. pr. skaidantis šeimyninėms draugėms į atskiras šeimas, tačiau ir vėliau statyti pastatai dažniausiai yra tradicinės architektūros formų ir medžiagiškumo (labiausiai skiriasi stogų danga).

- Tradicinės architektūros pastatų pamatai – medinės trinkos, nuo XX a. antrojo ketvirčio ir akmeniniai, surišti kalkių skiediniu.
- Sienos rėstos iš pušinių rąstų (pirkioms ir svirnams dažniausiai iš aptašytų ar apipjautų, ūkiniams pastatams iš apvalių, nužievintų), Kluonų rąstų vainikai – be sąlaidų, kitų pastatų dažniausiai turi apvalias išdrožas rąstų apačioje. Rentiniai kampuose nerti su iškištais galais kertėse – „į sąsparą“ (būdinga kluonams, tvartams, pirtims) arba su lygiais sąsparų kampais – „į spyną“ (būdinga pirkioms, svirnams).
- Stogai daugiausia gegninės konstrukcijos, bet yra ir archaiškesnės, pėdinės-stulpinės, dengti meldais, nendrėmis, šiaudais, malksnomis ir skarda.

Plačiau žiūr. red. K.Šešelgis. Lietuviu liaudies architektūros paminklai I. Zervynų kaimas, Vilnius, 1974, *p. 13–14.*

Skiriami šie pagrindiniai pastatų funkciniai tipai:

a – *pirkios.* Senesnio tipo pirkios dviejų galų. simetriškos kompozicijos, skersinėmis sienomis padalintos į tris erdves – priemenę ir kamarą centre, gyvenamąsias erdves – galuose. Kartais galinės erdvės dalinamos pertvaromis į kelias patalpas. Mažesnės Šeimos statydavo viengales pirkias. 2/3 fasado sudarydavo stogas, dažniausiai dengtas šiaudais ar nendrėmis. Šiuo metu vyrauja dvišlaičiai stogai, anksčiau būta keturšlaičių ir pusvalminių. Sienos rąstinės, vėliau pradėta jas apkalti lentelėmis. įvairiomis kryptimis (ypač toks puošybos būdas būdingas pakraigių skydams). Būdingi prieangiai.

b – *svirnai* statyti iš rąstų, dažniausiai nedideli (dėl negausių ten laikytų atsargu), dvišlaičiais stogais, dengtais šiaudais ar malksnomis. Būdingi priesvirniai su dviem arba keturiais stulpeliais, vėjalentės su nesudėtingų formų lėkiais.

c – *tvartai* ištęsto keturkampio plano, siauri, surėsti iš apvalių sienojų, su patalpomis skirtingų rūšių gyvuliams laikyti. Stogai sudaro 1/2 fasadų aukščio, dengti šiaudais, malksnomis. Pastato galų skydai dažniausiai iš rąstų, langai maži, horizontalūs, yra profiliuotų lėkių.

d – *kluonai* yra dviejų tipų. Pirmieji – su šoniniu įvažiavimu, dvišlaičiu stogu, siauru ilgu ręstiniu korpusu. Pastato centre – grendymas, iš šonų – šalinės javams sukrauti. Antrieji vėlyvesni, su galiniu įvažiavimu, proporcingai didesniu stogu, viduje visada dalinami į du aukštus. Abiejų tipų kluonai statyti iš rąstų, ant medinių trinkų, kurių aukštis skirtingas, atsižvelgiant į reljefą.

e – *pirtys* dažniausiai statytos iš senų rąstų, priešpirčiai galėjo būti lentiniai. Dažnai pirtis bendra kelioms sodyboms. Mažo tūrio ir ploto, dvišlaičiais stogais iš malksnų ar šiaudų. nedideliais langiukais – visos jos panašių architektūros formų ir interjerų. Buvo naudotos ir kaip grybų ar mėsos džiovyklos.

f – *kitos paskirties* statiniai (dažniausiai vėlesnio laikotarpio).

5. IŠVADOS

1. Zervynų kaimo vietovėje žmonės gyveno jau nuo paleolito. Kultūros vertybių registre įregistruotos dvi senovės gyvenvietės (3668, 22653).

2. Dabartinės planinės struktūros ir architektūros kaimas susiformavo XIX a. pab.–XX a. pr. Kaimo planinė struktūra ir dauguma pastatų nesunaikinta. Vertingiausia kaimo savybė – išlikęs XVIII a. planas.

3. Objekto autentiška paskirtis – gyvenamoji ir ūkinė.

4. Zervynų kaimo gyvenvietė įtraukta į Kultūros vertybių registrą (unikalus objekto kodas 10305), dalis objektų įtraukti kaip vertybės sudėtinės dalys. Dauguma kaimo pastatų neįtraukti į registrą kaip atskiri paveldo objektai, kas sudaro skirtingas sąlygas jų išsaugojimui, nors visi jie laikytini Zervynų kaimo vertingosiomis savybėmis.

5. Pagal Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos aktą objekto vertingosios savybės yra XIX a. pab.–XX a. pr. grupinio, gatvinio kaimo gyvenvietės plano struktūra, panoramos, perspektyvos, tradiciniai mediniai pastatai, kryžiai, dreviniai aviliai, reljefas, gamtos paminklai – ąžuolas ir drevinė pušis. Ūlos upės vaga, gyvenamoji ir ūkinė paskirtis.

6. Tradicinės architektūros bruožai aprašyti remiantis K.Šešelgio skelbtais tyrimais.

7. Vertybės teritorija apima 30,33 ha plotą. Daugumos sklypų ribos nėra nustatytos tiksliaisiais matavimais, todėl ateityje vertybės ribos turėtų būti tikslinamos pagal patikslintas sklypų ribas.

II. SPECIALIOJO PLANO PROJEKTAS

1. ZERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (10305) TERITORIJOS BEI APSAUGOS ZONOS RIBŲ PLANAS

Dabartinė vertybės teritorija, nustatyta Zervynų kaimo gyvenvietės akte Nr. KPD-RM-263. patvirtintame Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo taryboje 2007 02 28 dalinai nesutampa su kadastrinėmis sklypų ribomis. Į vertybės teritoriją patenka dalis sklypų Nr. 382500070136, Nr. 382500070142 bei Nr. 382500070170. Koordinuotos vertybės ribos nevisai tiksliai sutampa su kadastrinių sklypų Nr. 382500070013, Nr. 382500070131, Nr. 382500070097, Nr. 382500070058, Nr. 382500070098, Nr. 382500070114, Nr. 382500070175, Nr. 382500070140 ribomis.

Veiksniai. įtakoję vertybės teritorijos ribų tikslinimą:

a) Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (Žin. 2004, Nr. 153-5571) 11 str. nuostatos, pagal kurias kultūros paveldo objekto teritorijos ribos nustatomos taip. kad sutaptų su sklypų, kurie yra daiktinės teisės objektai, ribomis;

b) esamos būklės analizė, kurios metu įvertinta, kad esama vertybės teritorija neužtikrina vertingųjų savybių tinkamos apsaugos, todėl teritoriją būtina plėsti.

Tuo vadovaujantis vertybės teritorija, nustatyta Zervynų kaimo gyvenvietės akte Nr. KPD-RM-263, patvirtintame Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo taryboje 2007-02-28, patikslinta, ją sutapdinant su aukščiau paminėtų sklypų ribomis. Remiantis patvirtinta specialiojo plano koncepcija prie vertybės teritorijos prijungta sklypo Nr. 382500070136 trūkstama dalis. laisvo valstybinės žemės fondo žemės plotas vertybės pietinėje pusėje, sklypai Nr. 382500070062, Nr. 382500070050, Nr. 382500070049, Nr. 382500070061, Nr. 382500070080 ir laisvo valstybinės žemės fondo žemės plotai tarp jų iki Ūlos upės kranto bei laisvo valstybinės žemės fondo žemės plotas ties įvažiavimu į kaimą šiaurės pusėje.

Atlikus tiksliuosius kadastrinius sklypų matavimus vertybės ribos sutapdinamos su patikslintomis sklypų ribomis.

Esamas Zervynų kaimo gyvenvietės vertybės teritorijos plotas – 30,33 ha.
Siūlomas Zervynų kaimo gyvenvietės vertybės teritorijos plotas – 44,8022 ha.

Zervynų kaimo gyvenvietė yra Dzūkijos nacionalinio parko ir Ūlos kraštovaizdžio draustinio teritorijoje, todėl remiantis Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų apsaugos zonų nustatymo taisyklių (patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. gegužės 29 d. nutarimu Nr. 486) p. 10 („Apsaugos zonos nenustatomos kultūros paveldo objektams, kurie yra valstybiniuose rezervatuose, rezervatuose esančiuose valstybiniuose parkuose, taip pat draustiniuose.“) **apsaugos zonos nenustatomos.**

2. PAVELDOTVARKOS PROJEKTO SPRENDINIAI

2.1 TERITORIJOS TVARKYMO PRINCIPAI IR PLANAVIMO KRYPTYS

Zervynų kaimo gyvenvietės saugojimo tikslų prioritetas viešasis pažinimas ir naudojimas.

Pagal Dzūkijos nacionalinio parko apsaugos reglamentą Ūlos kraštovaizdžio draustinio teritorija priskiriama konservacinio prioriteto zonai. Taikomas atkuriamasis (regeneracinis) tvarkymo reglamentas.

Pagal Saugomi] teritorijų tipinių apsaugos reglamentų klasifikaciją Zervynos priskirtinos kraštovaizdžio išsaugojamojo tvarkymo zonai, „kuri išskiriama paminklinę verte turinčiuose miestuose, miesteliuose, kaimuose ar jų dalyse, tvarkomuose konservavimo, restauravimo ir atkūrimo priemonėmis pagrįstu būdu“.

Norint pakeisti specialiojo plano nustatytus reglamentus, būtina rengti sodybų grupės specialųjį planą. Sodybų skirstymą grupėmis žiūrėti brėž. SP-13(2007)-P.3.

SIŪLOMOS SKIRTINGŲ REGLAMENTŲ ZONOS:
• Sodybų teritorija:
• Dirbami laukai, pievos, daržai:
• Miškas;
• Pelkė;
• Kapinės:
• Senovės gyvenvietė.

1. Sodybų teritorija (T):
• Nacionalinis kultūros vertybės lygmuo;
• Tausojamo naudojimo režimas:
• Papildyti kultūros vertybių registrą. įtraukiant visus tradicinės medinės architektūros pastatus;
• Neįtrauktų pastatų apsauga pagal kompleksinį vietovės vertingųjų savybių sąrašą;
• Reglamentuojamas sodybų sklypų ir pastatų tvarkymas (detalizacija):
• Siūloma griauti svetimkūnius, atstatyti nugriautus stalinius.

2. Kitos teritorijos:
• Kiekvienai zonai nustatomi individualūs reglamentai.

3. Avaringumo likvidavimas:
• Patvirtinus specialųjį planą, Zervynų kaimo gyvenvietė bus paskelbta Valstybės saugomu kultūros paveldo objektu, tuo bus sudaryta galimybė avarinės būklės saugomų objektų ir vertingųjų savybių (tradicinių medinių pastatų) tvarkybai panaudoti valstybės lėšas – siūloma skubiai rengti paraiškas Kultūros paveldo departamentui dėl avarinių objektų tvarkybos darbų;
• Siūloma skatinti kaimo pastatų savininkus ieškoti alternatyvių finansavimo šaltinių restauravimo ir pritaikymo turizmui darbams (tarptautinės programos ir kt.).

4. Įvaizdžio atkūrimas:
• Siūloma rasti finansavimo šaltinį kaimo vizualinio įvaizdžio atkūrimui, turistinio patrauklumo padidinimui (stogų dangų pakeitimo į autentiškas programa, tvorų atstatymo programa pagal tipologinius pavyzdžius).

2.2. PAVELDOSAUGOS REIKALAVIMAI. TERITORIJOS TVARKYMO PRIEMONĖS

Bendra pastaba visoms teritorijoms: papildomos informacijos apie sunykusius Zervynų kaimo pastatus, statinius, mažąją architektūrą rekomenduojama ieškoti Paminklų konservavimo instituto 1981 m. parengtame Zervynų kaimo regeneracijos techniniame projekte, TI-XII, saugomame Vilniaus apskrities archyve.

ZONA **T – SODYBŲ TERITORIJA**

T	*****
E+10 %	**N**
a	**b1**
c1	**d1**

T – TAUSOJAMO NAUDOJIMO SAUGOJIMO REŽIMAS

* – LEISTINAS PASTATŲ AUKŠTIS:

- esamas pastatų aukštis nekeičiamas, galimas tikslinimas pagrįstas tyrimų duomenimis:
- atkuriamų pastatų aukštis – pagal tyrimų duomenis (atstatytinų pastatų apmatavimus žiūr. paveldotvarkos projekte).

LEISTINAS ŽEMĖS SKLYPO UŽSTATYMO TANKUMAS :

- E – sklypo dalis, kurią galima užstatyti. Galimas esamo užstatymo tankio didinimas 10 % pagal SP esamos būklės analizės dalyje užfiksuotus duomenis, nekeičiant susiklosčiusio užstatymo pobūdžio. Jei SP rengimo metu sklypas nesuformuotas, išeities duomenimis ateityje laikytini sklypo suformavimo metu užfiksuoti užstatymo rodikliai:
- 10 % limitas netaikomas atkuriamiems pastatams (atliekant tyrimais ir anksčiau atliktais apmatavimais pagrįstus statybos ar kraštotvarkos darbus).

LEISTINAS ŽEMĖS SKLYPO UŽSTATYMO INTENSYVUMAS:

- N – pastatų bendro ploto santykis su sklypo plotu. Intensyvumo rodiklis apribotas per kitus reglamentus (tankį), todėl atskirai nenustatomas.

a – REIKALAVIMAI SAUGOMIEMS OBJEKTAMS. KULTŪROS PAVELDO STATINIAMS.

GALIMI TVARKYBOS DARBAI:

- taikomieji ir ardomieji tyrimai:
- remonto darbai:
- avarijos grėsmės pašalinimo darbai:
- konservavimo darbai:
- restauravimo darbai:
- pritaikymo darbai;
- atkūrimo darbai:
- šių darbų planavimas ir projektavimas.

Visi tvarkybos darbai vykdomi nepažeidžiant vertingųjų savybių, nustatytų kultūros vertybės pase. Restauravimo darbai vykdomi remiantis tyrimų duomenimis, taikant tradicinius medžiagų paruošimo, apdirbimo bei statybos metodus ir technologijas.

Negyvenamuose pastatuose (tvartuose ir kluonuose) vykdant pritaikymo darbus galimas tradicinio tipo medinių langų įrengimas pagal tipologinius pavyzdžius, pateiktus paveldotvarkos projekte (žiūr. brėž. SP-13(2007)-P.4-17). Maksimalūs vieno lango matmenys šoniniuose fasaduose 70x40(h) cm. Šoniniuose fasaduose langai dėstomi viena horizontalia eile, horizontalus atstumai tarp langų ne mažesni negu trys lango ilgiai. Galiniuose fasaduose pastogėje galima įrengti tik vieną langą, kurio maksimalūs matmenys 85x120(h) cm.

Ugniakurai ir dūmtraukiai gali būti įrengiami gyvenamuosiuose namuose ir pirtyse.

Vertingųjų savybių sąrašas gali būti patikslintas, remiantis tyrimų duomenimis.

b1 – REIKALAVIMAI KITIEMS STATINIAMS.

LEIDŽIAMI TVARKOMIEJI STATYBOS DARBAI:

- avarijos grėsmės pašalinimo darbai;
- remontas;
- menkaverčių pastatų, statinių ar jų dalių griovimas;
- rekonstravimas, išlaikant tradicinius Zervynų kaimo architektūros bruožus;

Galimas ploto didinimas iki 10 % nuo specialiojo plano patvirtinimo metu Registrų centro duomenų bazėje užfiksuoto ploto.

<u>Reikalavimui rekonstruojamiems</u> pastatams:

Maksimalus aukštingumas – vienas aukštas su mansarda, slogai – dvišlaičiai, stogų nuolydis 38–42°.

Maksimalus pagrindinio gyvenamojo namo plotas – 120 m^2 (pagal Dzūkijos

nacionalinio parko reglamentą), maksimalus aukštis iki karnizo 3 m, iki stogo kraigo – 7,5 m. langai ir durys tradicinio tipo, mediniai, projektuojami pagal tipologinius pavyzdžius (žr. brėžinius P.4.1–P.4.3).

Maksimalus pagalbinio pastato užstatymo plotas – 170 m^2, aukštis iki karnizo – 2,5 m. iki stogo kraigo – 6 m. Maksimalūs vieno lango matmenys šoniniuose fasaduose 70x40(h) cm. Šoniniuose fasaduose langai dėstomi viena horizontalia eile, horizontalūs atstumai tarp langų ne mažesni negu trys lango ilgiai. Galiniuose fasaduose pastogėje galima įrengti tik vieną langą, kurio maksimalūs matmenys 85x120(h) cm. (žiūr. brėžinius P.4.4–P.4.17 ir P.5.1–P.5.4).

Ugniakurai ir dūmtraukiai gali būti įrengiami gyvenamuosiuose namuose ir pirtyse.

- neišlikusių pastatų atkūrimas, atliekant tyrimais ir anksčiau atliktais apmatavimais pagrįstus statybos ar kraštotvarkos darbus (siūlomų atkurti pastatų apmatavimas žiūr. paveldotvarkos projekte brėž. P.4.1–P.4.17 ir P.5.1–P.5.4), stalinių vietą būtina pagrįsti tyrimais;

- nesudėtingų statinių statyba, pagal tipologinius pavyzdžius *(žiūr. brėžinius P.4.4–P.4.11, P4.13, P4.15–P4.16, P5.1–P5.4, P.6.1–6.5).*

Reikalavimai nesudėtingiems statiniams:

Pastatai vieno aukšto (pagal DNP apsaugos reglamento 38.1 str.).

Nesudėtingų statinių parametrai pagal STR 1.01.07:2002 I priedą (po 2008-08-18 pakeitimo) maksimalus plotas brutto – 80 m^2, aukštis iki kraigo – 8,5 m, neviršijant tipologiniuose pavyzdžiuose nurodytų parametrų. Pagal STR 1.01.07:2002 18.1 str. projektų gali derinti statytojas, remdamasis šio specialiojo plano grafinėje dalyje pateiktais pavyzdžiais. Mažosios architektūros formų pavyzdžius žiūr. brėžiniuose.

Bendrieji reikalavimai Zervynų kaimo gyvenvietės pastatų konstrukcijoms ir apdailai:

Konstrukcijos – medis, lauko akmuo (pamatams), molio plytos (ugniakurams, dūmtraukiams).

Rąstų apdirbimo ir jungimo būdai parenkami identiški esamiems pastate, atkuriamiems ir naujai statomiems objektams pagal pateiktus pavyzdžius. Pirkioms ir svirnams – rąstai aptašyti ar apipjauti, ūkiniams pastatams – apvalūs, nužievinti (siūloma remtis esamos būklės analize, žr. skyrių „Kaimo tradicinės architektūros bruožai ir tipologinės grupės“).

Apdailos medžiagos – medis (pastatai gali būti apkalami lentelėmis).

Stogų danga – gontai, lentelės, skiedros, šiaudai, nendrės, juostinė skarda (tik gyvenamiesiems namams, statytiems nuo XX a. pr.). Kaip laikina danga gali būti naudojami beasbesčiai lakštai.

c1 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMO DARBAMS. ŽELDYNŲ FORMAVIMUI:

- teritorija tvarkoma pagal istoriškai susiklosčiusius sodybų plano struktūros tipologinius bruožus, saugant Ūlos krantą, natūralų reljefą ir želdinius;

- takų. kelių ir aikštelės dangos gruntinės, galimas fragmentinis lauko akmenų, medžio trinkelių panaudojimas:

- tvoros įrengiamos būdingos XIX a. pab.–XX a. pr. architektūros, pagal tipologinius pavyzdžius, pateikiamus paveldotvarkos projekte: ties pagrindine gatve atstatomos šulų ir aštriakuolių tvoros, prie darželių – statinių arba žiogrių, daržai ir pievas atitveriami žardinėmis tvoromis; tvoros be cokolių, jų aukštis iki 1,5 m (pagal DNP apsaugos reglamento 33.2 str.):

- želdinių regeneracija: Ūlos pakrantėje siūloma atsodinti gluosnius, sodybų Nr. 33-36 komplekse – liepas, kaimo pakraštyje – pušis;

Kiti želdiniai naudotini sodybų atskyrimui, taip pat sodintini prie įvažiavimų, siūlomos medžių rūšys – klevai, uosiai, liepos, beržai, ąžuolai;

- kaimo šiaurinėje dalyje į vakarus nuo kluonų Nr. 9-13 charakteringos lysvės su ežiomis. Siūloma išlaikyti daržų paskirtį, nesodinti vaismedžių, medžių, krūmų:

- vykdant elektros linkių tvarkymo ar naujų tinklų tiesimo projektus rekomenduojama juos tiesti požeminiais kabeliais, nes elektros stulpai nedera tradiciniame kraštovaizdyje (pagal DNP apsaugos reglamento 27 str.), elektros apskaitos dėžutes projektuoti sklypą juosiančioje tvoroje (dėžulė turi neišsiskirti aplinkoje kaip atskiras elementas).

d1 – prieš vykdant žemės kasimo darbus (giliau negu 20cm) būtina atlikti archeologinius tyrimus.

ZONA **AL – KAIMO LAUKAI, DARŽAI, PIEVOS**

A	**-**
0	**0**
-	**-**
c2	**d1**

A – AUTENTIŠKOS PASKIRTIES SAUGOJIMO REŽIMAS
NEUŽSTATOMA TERITORIJA*

* galimas sunykusių statinių atkūrimas, atliekant tyrimais ir anksčiau atliktais apmatavimais pagrįstus statybos ar kraštotvarkos darbus (atstatytinų pastatų apmatavimus žiūr. paveldotvarkos projekte brėž. P4.1–P.4.17). statinių vietą pagrįsti tyrimais.

c2 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMUI:

- tvarkoma pagal Saugomų teritorijų tipinių apsaugos reglamentų nurodymus ekosistemas išsaugančio (konservacinio) ūkininkavimo kraštovaizdžio tvarkymo zonoje (pagal DNP apsaugos reglamento 19.1 str.) saugant Ūlos krantą ir natūralų reljefą;
- saugoma rėžinė laukų ir daržų sistema (pagal DNP apsaugos reglamento 19.1.1 str. išlaikomas tradicinis istoriškai paveldėtas agroekosistemos pobūdis);
- draudžiama naikinti natūralią augaliją ir gyvūniją, saugoma biologinė įvairovė (pagal DNP apsaugos reglamento 19.1.2 str.);
- saugomos ir tvarkomos želdinių grupės, kontroliuojamas jų tankumas (pagal DNP apsaugos reglamento 19.1.3 str. draudžiama apsodinti ar transformuoti į kitas naudmenas natūralias pievas ir ganyklas);
- skatinama nenaudoti trąšų, pesticidų, kitų chemikalų (pagal DNP apsaugos reglamento 19.1.6 str.);
- kelių danga gruntinė;
- pievos šienaujamos;
- žemės ūkio naudmenų aptvėrimai įrengiami būdingos XIX a. pab.–XX a. pr. architektūros (pagal tipologinius pavyzdžius, pateikiamus paveldotvarkos projekte: ties pagrindine gatve atstatomos šulų ir aštriakuolių tvoros, prie darželių statinių arba žiogrių, daržai ir pievos atitveriami žardinėmis tvoromis, tvoros be cokolių, jų aukštis iki 1,5 m (pagal DNP apsaugos reglamento 33.2 str.):
- vykdant elektros tinklų tvarkymo ar naujų tinklų tiesimo projektus rekomenduojama juos tiesti požeminiais kabeliais, nes elektros stulpai nedera tradiciniame kraštovaizdyje (pagal DNP apsaugos reglamento 27 str.), elektros apskaitos dėžutes projektuoti sklypą juosiančioje tvoroje (dėžutė turi neišsiskirti aplinkoje kaip atskiras elementas).

d1 – prieš vykdant žemės kasimo darbus (giliau negu 20 cm) būtina atlikti archeologinius tyrimus.

ZONA **AM – MIŠKAS**

A	**-**
0	**0**
-	**-**
c3	**d1**

A – AUTENTIŠKOS PASKIRTIES SAUGOJIMO REŽIMAS
NEUŽSTATOMA TERITORIJA

c3 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMUI:
- tvarkoma pagal Dzūkijos nacionalinio parko planavimo schemoje nustatytus reglamentus (pagal Varėnos miškų urėdijos schemą vertybės teritorijoje esantys miškai priskiriami ekosistemų apsaugos miškams);
- draudžiami plyni kirtimai, tarp jų ir nedideliuose plotuose (pagal Saugomų teritorijų tipinių apsaugos reglamentų 14.1.1 str.);
- vykdant elektros tinklų tvarkymo ar naujų tinklų tiesimo projektus rekomenduojama juos tiesti požeminiais kabeliais, nes elektros stulpai nedera tradiciniame kraštovaizdyje (pagal DNP apsaugos reglamento 27 str.).

d1 – prieš vykdant žemės kasimo darbus (giliau negu 20 cm) būtina atlikti archeologinius tyrimus.

ZONA **AP – PELKĖ**

A	**-**
0	**0**
-	**-**
c4	**d1**

A – AUTENTIŠKOS PASKIRTIES SAUGOJIMO REŽIMAS
NEUŽSTATOMA TERITORIJA

c4 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMUI:
- tvarkoma pagal Dzūkijos nacionalinio parko planavimo schemoje nustatytus reglamentus.

d1 – prieš vykdant žemės kasimo darbus (giliau negu 20 cm) būtina atlikti archeologinius tyrimus.

ZONA **AK – KAPINĖS**

A	**-**
0	**0**
-	**-**
c5	**-**

A – AUTENTIŠKOS PASKIRTIES SAUGOJIMO REŽIMAS
NEUŽSTATOMA TERITORIJA

c5 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMUI:
- kapinių teritorija tvarkoma pagal kapinių tvarkymo taisykles;

- siūloma atkurti medinę kapinių tvorą ir vartus (žiūr. brėž. P.6.6.):
- naujus antkapius statyti medinius ar metalinius, natūralaus akmens paminklų aukštį riboti iki 80 cm. Projekte pateikiamas kapo vietos tvarkymo pavyzdys (žiūr. brėž. P.6.7.).

ZONA **AS – SENOVĖS GYVENVIETĖ**

A	**-**
0	**0**
-	**b2**
c6	**d2**

A – AUTENTIŠKOS PASKIRTIES SAUGOJIMO REŽIMAS
NEUŽSTATOMA TERITORIJA

b2 – REIKALAVIMAI KITIEMS STATINIAMS

LEIDŽIAMI TVARKOMIEJI STATYBOS DARBAI:
- remontas:
- menkaverčių pastatų ir statinių griovimas, sunykus jų funkcijai.

c6 – REIKALAVIMAI TERITORIJOS TVARKYMUI:
- teritorija tvarkoma nepažeidžiant susiklosčiusių reljefo formų;
- saugoma, pastoviai šienaujama natūrali pieva;
- ardomame Ūlos šlaite Įrengiamos priešerozinės priemonės;
- takų dangos gruntinės, galimas fragmentinis lauko akmenų, medžio dangos panaudojimas;
- mažosios architektūros formos projektuojamos iš medžio, lauko akmens;
- tvoros įrengiamos pagal tipologinius pavyzdžius, pateiktus paveldotvarkos projekte.

d2 – prieš vykdant žemės judinimo darbus būtina atlikti archeologinius tyrimus.

2.2. ZERVYNŲ KAIMO GYVENVIETĖS (10305) VERTINGŲJŲ SAVYBIŲ – TRADICINIŲ MEDINIŲ PASTATŲ* – SĄRAŠAS

Sodybų grupė	**Į kultūros vertybių registrą siūlomi objektai**						**Viso objektų**
	a – gyv. namai	b – klėtys	c – tvartai	d – kluonai	e – pirtys	f – pagalb. pasl.	
1-4	1a, $2a_1$, $2a_2$, 4a	–	1c, $2c_2$, 4c	2d, 3d, 4d	–	1f	
Viso grupėje:	**4**	–	**3**	**3**	–	**1**	**11**
5-7	–	–	–	5d	–	–	1
Viso grupėje:	**–**	–	–	**–**	–	**–**	1
8-12	8a, 9a, 11a, 12a	11b	8c, 9c, 11c, 12c	9d, $11d_1$, $11d_2$	–	**–**	
Viso grupėje:	**4**	**1**	**4**	**3**	–	**–**	**12**
13	13a	–	13c	13d	–	**–**	
Viso grupėje:	**1**	**–**	**1**	**1**	–	**–**	**3**
14-15	14a, 15a	–	15c	**–**	–	**–**	
Viso grupėje:	**2**	–	**1**	**–**	–	**–**	**3**
16-17	16a, 17a	16b, 17b	17c, $17c_1$	16d	–	**–**	
Viso grupėje:	**2**	**2**	**2**	**1**	–	**–**	**7**

Sodybų grupė	Į kultūros vertybių registrą siūlomi objektai						Viso objektų
	a – gyv. namai	b – klėtys	c – tvartai	d – kluonai	e – pirtys	f – pagalb. pasl.	
18, 22, 23	22a, 23a	18b, 22b, 23b	$18c_1$, $18c_2$, 23c	$18d_1$, $18d_2$, 23d	–	–	
Viso grupėje:	**2**	**3**	**3**	**3**	–	–	**11**
19-21	19a, 20a, 21a	20b	19c, 20c, $20c_1$, 21c	19d, 20d	20e	–	
Visu grupėje:	**3**	**1**	**4**	**2**	**1**	–	**11**
24-27	24a, 25a, 26a, 27a	25b	$24c_2$, 25c	$24d_1$, $24d_2$, 25d, 26d	–	–	
Viso grupėje:	**4**	**1**	**2**	**4**	–	–	**11**
28-29	28a, 29a	28b	–	–	29e	–	
Viso grupėje:	**2**	**1**	–	–	**1**	–	**4**
30-32	30a, 31a, $31a_2$, 32a	–	31_2c_1, 31_2c_2, $32c_1$, $32c_3$, $32c_4$	31_2d_1, 31_2d_2, $32d_1$, $32d_2$	–	30f	
Viso grupėje:	**4**	**–**	**5**	**4**	**–**	**1**	**14**
33-36	–	–	$34c_2$	$36d_1$	–	–	
Viso grupėje:	–	–	**1**	**1**	–	–	**2**
38	38a	–	38c, $38c_1$	–	–	38f	
Viso grupėje:	**1**	–	**2**	–	–	**1**	**4**
39-42	39a, 40a, 41a, 42a	39b, 40b, 41b	39c, 40c, 41c, 42c	39d, 40c-d, 41d, 42d	–	39f	
Viso grupėje:	**4**	**3**	**4**	**4**	**–**	**1**	**16**
Viso vertybėje:	**33**	**12**	**32**	**27**	**2**	**4**	**110**

* Visi pastatai siūlomi įrašyti į kultūros vertybių registrą.

2.3. SODYBŲ GRUPIŲ UŽSTATYMO PRINCIPAI

Parengta pagal PKI 1981 m. Zervynų kaimo regeneracijos projektą ir Esamos būklės analizę (byla Nr. SP-13(2007)-P.A)

1-4 sodybų grupė

Sodybose Nr. 1-3 aiškios kompozicinės sistemos nėra, grupės pastatai viena-dviem eilėmis rikiuoti palei kaimo gatvę (išilgai ir statmenai). Sodybos Nr. 4 pastatai ilgosiomis kraštinėmis išdėstyti aplink erdvų kiemą.

5-7 sodybų grupė

Sodyba Nr. 7 suformuota aplink uždarą kiemą. Gyv. namas Nr. 5a statytas vėliau, šlaite. Sodybos Nr. 6 pastatai dėstyti iš dviejų vidinės gatvelės pusių.

8-12 sodybų grupė

Pagrindinė kaimo gatvė dalina grupę į dvi dalis, atskirdama kluonus. Daugumas pastatų rikiuoti trumposiomis kraštinėmis palei gatvę. Kiemai pusiau uždari.

13 sodyba

Maža sodyba. įsiterpusi tarp ankstesnių sodybinių grupių. Pastatai išdėstyti puslankiu.

kartu su kluonu Nr. 11d formuoja pusiau uždarų kiemo erdvę.

14-15 sodybų grupė

Gyvenamieji namai išsidėstę pietinėje kiemo pusėje, prie trijų kryžių grupės, ūkiniai pastatai supa sodybos erdvę iš šiaurės ir vakarų aplink pusiau uždarą netaisyklingos formos kiemą.

16-17 sodybų grupė

Gyvenamieji namai stovi arčiau pagrindinės kaimo gatvės (grupės pietryčių dalyje), ūkiniai pastatai apsupę erdvų stačiakampio formos kiemą. Praeityje kiemo erdvę dalino neišlikęs pastatas Nr. 16c.

18, 22, 23 sodybų grupė

18-a sodyba supa stačiakampį uždarą kiemą, susiformavusį grupės viduje. 22-os sodybos pastatai linija rikiuoti palei pagrindinės kaimo gatvės lankstą. Į menamą 23-os sodybos kiemo erdvę įsiterpę 18-os sodybos kluonai, išdėstyti grupės vakarinėje dalyje.

19-21 sodybų grupė

Gyvenamieji namai stovi palei upę. lygiagrečiai gatvei, kiekvienas vis toliau nuo jos. Ūkiniai pastatai sugrupuoti šiaurinėje grupės dalyje, dauguma jų statmeni gatvei, abipus vidinio lizdo keliuko.

24-27 sodybų grupė

Gyvenamieji pastatai išrikiuoti išilgai palei Ūlos vagos šlaitą, šiaurinėje vidinės gatvelės pusėje, ūkiniai – pietinėje. Dalis ūkinių pastatų išdėstyti palei pagrindinę kaimo gatvę, pietų kryptimi. 27-a sodyba statyta vėliau, stovi atskirai.

28, 29 sodybų grupė

Planas charakteringas, pastatai supa trapecinės gamtinės terasos formos pusiau uždarą kiemą, tačiau sunykę erdvės formantai (pastatai Nr. 28c, 28d, 29e, 29d). Pirtis stovi tolėliau, upės šlaite.

30-32 sodybų grupė

30-os sodybos pastatai išrikiuoti pelei pagrindinę gatvę (gyv. namas – statmenai, ūkiniai pastatai – lygiagrečiai). 31-a sodyba išdėstyta aplink du stačiakampius kiemus, susiformavusius prie abiejų gyvenamųjų namų. 32-a sodyba įsiterpusi tarp dviejų kaimo gatvės atšakų, dauguma pastatų orientuoti rytų–vakarų kryptimi, lygiagrečiai gatvei. Grupėje daug nesudėtingų statinių.

33-36 sodybų grupė

Gyvenamieji namai išsidėstę šiaurinėje kiemo pusėje, klėtys – pietinėje, palei vidinę gatvelę. Dalis tvartų stovi prie pagr. kaimo gatvės, kiti atskiria ūkinį kiemą prie kluonų, išrikiuotų viena eile šiaurės–pietų ant Ūlos skardžio, vakarinėje komplekso dalyje.

38 sodyba

Gyvenamasis namas ilgąja kraštine, ūkiniai pastatai trumposiomis kraštinėmis sukomponuoti aplink netaisyklingo stačiakampio formos kiemą.

39-42 sodybų grupė

Užstatymas padrikas, gyvenamieji pastatai išsidėstę grupės šiaurinėje dalyje, tvartai ir kluonai – pietinėje, palei gatvę. Uždari kiemai iki galo nesuformuoti – sodybų erdves skiria nedideli klėčių, pagalbinių pastatėlių tūriai.

2.4. DUOMENYS SUNYKUSIŲ STATINIŲ ATKŪRIMUI

Sodybų grupė	Sunykusių statinių Nr.	Konkretaus statinio apmatavimai	Žiūr. brėžinius Nr.
1-4	$1c_3$	+	SP-13(2007)-P.4.4
	1e	+	SP-13(2007)-P.4.5
	2b	+	SP-13(2007)-P.4.6
	$3a_1$	–	SP-13(2007)-P.4.1-3
	$3c_1$	+	SP-13(2007)-P.4.7
	3f	–	SP-13(2007)-P.5.1-4
5-7	–	–	–
8-12	11e	–	SP-13(2007)-P.4.5,9;P.5.2
	$11f_1$	–	SP-13(2007)-P.5.1-4
	$11f_2$	–	SP-13(2007)-P.5.1-4
13	–	–	–
14-15	–	–	–
16-17	16c	+	SP-13(2007)-P.4.8
	17e	+	SP-13(2007)-P.4.9
18.22.23	22c	–	SP-13(2007)-P.4.8, 15
19-21	21d	–	SP-13(2007)-P.4.14, 17
24-27	26c	+	SP-13(2007)-P.4.10
28-29	28c	+	SP-13(2007)-P.4.!1
	28d	+	SP-13(2007)-P.4.12
	29c	+	SP-13(2007)-P.4.13
	29d	+	SP-13(2007)-P.4.14
30-32	30c	+	SP-13(2007)-P.4.15
	30d	–	SP-13(2007)-P.4.12.14
	31c	–	SP-13(2007)-P.4.7, 11, 13, 15
	$32c_2$	+	SP-13(2007)-P.4.
	32e	+	SP-13(2007)-P.5.4
33-36	$36c_2$	–	SP-13(2007)-P.4.7, 11, 13, 15
38	–	–	–
39-42	–	–	–

Pastaba: tais atvejais, kai nėra išlikusių konkretaus statinio apmatavimų, jį atkuriant siūloma remtis analogiškos paskirties objektų apmatavimų duomenimis.

3. TRANSPORTO IR PĖSČIŲJŲ EISMO ORGANIZAVIMO SPRENDINIAI

Zervynų kaimo gyvenvietė yra išsidėsčiusi apie 3 km į rytus nuo rajoninio kelio Nr. 5003 Varėna–Marcinkonys–Druskininkai ir apie 600 m nuo geležinkelio atkarpos Varėna–Marcinkonys, Dzūkijos nacionalinio parko rytinėje dalyje. Pro gyvenvietę rytų–vakarų

kryptimi nutiesta automobilių kelio atkarpa Kašėtos–Pauosupė–Mančiagirė, ties kapinėmis nuo jos į pietus atsišakoja kelias, kertantis Ūlos upę (šioje vietoje pastatytas vienintelis Zervynų tiltas per ją), o kaimo gale skylantis į du kelius, vedančius į Marcinkonis ir Kašėtas (kairiuoju Ūlos krantu). Šie keliai ir jų atšakos gyvenvietės teritorijoje tampa pagrindinėmis kaimo gatvėmis.

Pagrindinės transporto priemonės, kuriomis atvykstama į gyvenvietę, yra automobiliai, traukiniai (Zervynų stotelė) ir baidarės (išvystytas vandens turizmas Ūlos upe).

Automobilių eismas teritorijoje nėra intensyvus, todėl žala saugomiems objektams neužfiksuota. Paliekami visi esami keliai. įvažiavimai į gyvenvietę. Kelių dangos gruntinės, specialiojo plano sprendiniuose dangos tipo keisti nenumatoma. Automobilių stovėjimo aikštelė yra įrengta prie kapinių, šiaurinėje kaimo dalyje, gyventojai (savininkai) savo automobilius laiko sodybose. Esant būtinybei (renginių metu) galimas laikinas transporto priemonių parkavimas visoje teritorijoje, užtikrinant, kad paliktos transporto priemonės netrikdytų eismo.

Pėsčiųjų ir dviračių eismas vyksta tais pačiais keliukais kaip ir automobilių. Įrengti atskirų pėsčiųjų ir dviračių takų, dubliuojančių gatves nėra galimybių dėl istoriškai susiklosčiusių sklypų ir gatvių ribų (šiuo metu gatvių plotis tarp sklypų ribų siekia 3–10 m, tačiau daugumos sklypų tikslios ribos dar nenustatytos).

Baidarių maršrutas driekiasi Olos upe. Numatyta vandens turistų trumpalaikio poilsio aikštelė Ūlos pakrantėje, vakarinėje tilto pusėje, prie pastato Nr. 18e. Vieta parinkta atsižvelgiant į reljefą (lėkštas kranto nuolydis), patogų privažiavimą (prie tilto), palyginti didelį atstumą iki artimiausių sodybų, pradėtą vystyti turizmo infrastruktūrą (informacinis stendas, lauko tualetas). Esant būtinybei prie aikštelės rekomenduojama privažiuoti ne per kaimo centrinę dalį, o lauko keliuku pro sodybas Nr. 28-29. Atsižvelgiant į vietinių gyventojų išsakytą nuomonę dėl pernelyg intensyvaus specialaus transporto (mikroautobusų su priekabomis baidarėms) eismo ir Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Alytaus teritorinio padalinio 2009-03-05 raštą Nr. 2A-56 siūloma turistų laipinimui naudoti gretimame Pauosupės kaime jau įrengtą turistų įlaipinimo/išlaipinimo vietą.

Aiškinamąjį raštą parengė Giedrė Pilipavičienė
Viltė Janušauskaitė

TVIRTINU
Viršininkė
..... Laura Nalivaikienė
2010 m. balandžio 2 d.

TERITORIJŲ PLANAVIMO DOKUMENTO PATIKRINIMO AKTAS NR. TP5-5

Tikrinanti institucija –	**Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos, A. Juozapavičiaus g. 9, LT-09311 Vilnius.**
Tikrinamasis dokumentas –	**Zervynų kaimo gyvenvietės (unikalus kodas Kultūros vertybių registre 10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r. sav., nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialusis planas – teritorijos ir apsaugos zonos ribų planas ir paveldotvarkos projektas. Planavimo rūšis – specialusis planas; planavimo lygmuo pagal tvirtinančią instituciją – Vyriausybės įgaliotos institucijos; planavimo lygmuo pagal planuojamos teritorijos dydį ir sprendinių konkretizavimo lygį – vietovės.**
Planavimo organizatorius –	**Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Alytaus teritorinis padalinys, Tvirtovės g. 1/Naujoji g. 2, LT-62113 Alytus.**
Dokumento rengėjas –	**VĮ „Lietuvos paminklai“, Šnipiškių g. 3, LT-09309 Vilnius. Projekto vadovė – Giedrė Pilipavičienė, AM kval. atest. Nr. A 032, KPD kval. atest. Nr. 0682.**
Tikrinimui pateikti dokumentai –	**Specialiojo plano sprendiniai (aiškinamasis raštas ir brėžinys) ir planavimo procedūrų dokumentai, 1 byla (2 egz.).**
Patikrinimo apibendrinimas –	**Dokumento sprendiniai ir planavimo procedūros iš esmės atitinka Teritorijų planavimo įstatymo ir kitų teritorijų planavimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.**
Patikrinimo išvada –	**Teigiama.**
Siūlymas tvirtinančiai institucijai	**Zervynų kaimo gyvenvietės (unikalus kodas Kultūros vertybių registre 10305) Zervynų k., Marcinkonių sen., Varėnos r. sav., nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialųjį planą – teritorijos ir apsaugos zonos ribų planą ir paveldotvarkos projektą siūloma tvirtinti.**

PASTABA. Patikrinimo aktas galioja vienerius metus nuo jo patvirtinimo dienos. Nepatvirtinus teritorijų planavimo dokumento per vienerius metus, dokumentas tikrinamas pakartotinai, išduodant naują patikrinimo aktą.

Dokumentą patikrino: **Teritorijų planavimo priežiūros skyriaus vyriausias specialistas Aidas Valys, tel. (8 5) 272 3482**

Patikrinimo data:
2010 m. balandžio 2 d. Parašas.....

_____